

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

22. Dies Januarii. Deo seipsum debet homo, eique reddendus est, ut
beatus fit, à quo accepit ut sit. August. Epist. 45.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

22. DIES JANUARIII.

Deo seipsum debet homo, eique reddendus est, ut beatus sit, à quo accepit ut sit. *August. Epist. 45.*

Media ad I.
finem.

HActenus mihi cura fuit Finem tuum, ut eum cognosceres, digito ostendere, post-hac labor meus erit, ad eundem, ut eò pertingas, manuducere. Pondera, quia non parvi sunt ponderis, verba Augustini: (a) *A principio ad finem per venire non potest, nisi per aliquod medium: Ergo ut totum aliquid sit, principio, & medio, & sine constat.* Convici, te à Deo ut principio egressum, ad Deum ut finem regredi: superest, ut jam detegam, quibus ad eum pervenies viis, ac mediis. Non aliud est medium, quo beatus esse possis, quàm reddendo te ei, à quo accepisti esse. Hoc ut obtineas, necesse est vivere Deo, tibi, proximo, tempori, & æternitati. Est ars artium, posse rectè vivere, non fluctuando ad sinistram per defectum, nec ad dextram per excessum, sed ut melius incedas, per media ad Deum, suggesta à Deo. Vivere, naturæ est, rectè vivere, est artis, sed illius quam gratia inchoat, virtus continuat, perseverantia consummat, salus compensat. Hæc ars, tria complectitur instrumenta rectè vivendi; Rectè judicare, sincerè velle, perfectè exequi.

II. Noveris ergo cur vivas: dein qua methodo

D 5

velis

(a) *Lib. I. mus. cap. 12.*

velis vivere, non ut libet, sed ut licet, & expedit: tandem agas, ut vita tua sit, non mendacium sine honore, sed artificium sine errore, cujus magistra sit Veritas, disciplina sanctitas, fructus felicitas. Primum, quibus praesidiis rectè senties de rebus omnibus, sit, ut judicando non hallucineris. Si Fides doceat, Ratio discat, Prudentia consulat, Scientia dirigat. Quomodo sincerè voles stimulante amore, sollicitante desiderio, urgente proposito. Quæ ut perfectè agas, & constanter peragas, observanda sunt præcepta? Intentione præeunte, attentione comitante, devotione animante, constantia absolvente. Denique ad illud redeo, unde abii: ut scias: multa leges, plura audies, plurima considerabis. Paucis deest sciendæ curiositas, plurimis intelligendi studiositas. Sed & ut facilius scienda scias, erudiet inspiratio suggerens, experientia observans, exemplum præluens. Ut velis, excitabit te Dei gloria: cui sectandæ es conditus: imperabit tibi Dei placitum, cui explendo es obligatus: invitabit te Dei beneficentia, cui vitam universam debes: suadebit facilitas, quam partem gratiæ subsidium, æqualium exemplum: alluciet utilitas, quam tota polliceretur æternitas: impetrabit tibi te felicitas, ad quam votis omnibus, dum spiras, aspiras.

III. Ut agas rectè: non audies naturæ genium, pravus est: non consules mundi indolem, maligna est: non credes diaboli suggestioni, mendax est. Deinde in omnibus quæ agis, finem respice. Dei voluntatem suspice, Christi exemplum inspice. Non differes dum opportunum est, non negliges dum inchoatum est, non sistes quoad expeditum est.

Ars vitæ unica numero, multiplex officio, necessaria singulis, apta omnibus, hæc pauca docet, tu illa disce, & observa. Si vita stadium est, sic currere, ut comprehendas. Si studium est, sic discere, ut sapias: si militia est, sic certare, ut vincas: si mercatus est, sic negotiari, ut quæstum facias: si theatrum est, sic personam agere, ut plausum referas: si peregrinatio est, sic ambulare, ut metam attingas: si exilium est, sic illud sustinere, ut patriam obtineas: si mare est, sic velificari, ut portum subeas: si sementis est, sic ferere in terris, ut possis metere in cælis: si diversorium est, sic versari, ut hospitem te cogites, si vinea est, sic laborare, ut mercedem reportes. Ecce, quot artes, ars vitæ exigit. Ars una omnes. Hæc ars rectè vivendi eousque patet, quousque vita porrigitur: ejus omne negocium, est virtutis officium. Vita porrò est, quidquid intellectu concipis, aut memoria retines, aut voluntate appetis, aut concupiscentia desideras, aut sensu percipis, aut ore loqueris, aut manu peragis. Artis illius initium, est primum rationis diluculū, quò si non auspicas, vitæ primitiis frustraris. Progressus, est universus ætatis cursus, qui si aliò dirigitur, vitæ usura prodigitur. Terminus est, supremus vitæ exitus, qui si arte ista non concluditur, spes vitæ eluditur, votum salutis fallitur. Ecce medium perveniendi per compendium ad finem, cui es creatus, rectè vivendi

scientia.

* * *

* *

—